

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXXVI. De unitate & distinctione numerica peccatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

CONFÉRENTIA LXXVI.

De unitate & distinctione numerica peccatorum.

133. RESOLUTIO: Peccatorum unitas & distinctione numerica desumitur ab unitate & distinctione numerica ipsius actus: in meritis quidem physica: in externis vero peccatis laetitiam morale continuationem vel interruptionem actus interni cum externis. Ita communis, &c.

Eplicatur: Dicitur I. Desumitur ab unitate distinctione numerica ipsius actus. Ita quidem, ut idem numero actus constituat item numero peccatum: & plures numero actus plura peccata. Ceterum certum est esse plura numero peccata, etiam si objectum sit idem, si eundem hominem iterabat odio habeas, perculias, vel alia injuria afficias; controvertitur tamen, an maneat idem numero peccatum, quando idem actus tendit in plura objecta? ad quod

Respondeat noster Patrit. hic n. 15. Quoad plurimum omnino perinde esse, sive dicas uno actu odire decem homines, esse decem peccata; & ideo enumeranda in confessione: sive dicas esse unum numero peccatum, sed æquivalens decem; & ideo numerum objectorum, tanquam augmentem malitiam substantialem actus, necessario explicandum in sacro tribunali. Etiam perinde est, sive objecta multiplicentur materialiter tantum; ut si uno actu plures homines infames occidas: si uno proposito velis officium omittere per mensem, jejuniū

per totam quadragesimam, &c. Sive objecta multiplicentur formaliter; nimurum sub distinctis actibus externis, intenta ab uno actu interno; ut si voluntas uno quidem actu interno intendat ac proponat, tamen per plures actus externos tendere in plura objecta: v. g. occidere plures (distinctis vicibus) cognoscere plures feminas, modo hanc, postea aliam, &c. Quod si tamen peccata externa consummentur, sine controversia illa erunt distincta numero peccata, nil obstante unitate actus interni.

134. Dicitur II. *In merè internis quidem physi-*
tu. Hoc est, peccata merè interna sola mala vo-
luntate consummata, sumunt unitatem & distin-
ctionem suam numericam à physica unitate & dis-
tinctione ipsius actus; ut tot sint numero peccata,
quoties physicè voluntariè tamen, interrumpuntur
actus. Ita omnes: & ratio est. Quia peccatum
toties multiplicatur numero, quoties perfectè con-
summatur: sed peccata merè interna toties perfec-
te consummantur, quoties interrupta voluntariè
repetuntur: ut actus odii, blasphemiae, heres, in-
vidiae, &c. Item consensus, complacentiae, delec-
tationes morosæ circa actus externos, eorumque
objecta, &c. quoties repetuntur ac renovantur
(ita ut posterior à priori nullo modo dependeat)
toties perfectè consummentur, & consequenter tot
fiant peccata numero distincta, licet notabilis tem-
poris mora non intercesserit. Ut proinde fieri
possit, hominem uno die, vel etiam una horâ com-
mittere mille peccata interna odii, invidiae, delecta-
tionis morosæ, &c.

Pars II.

L

Porro

Porrò advertunt hic Doctores plerumque, cū impossibile sit hujusmodi peccatorum internorum in confessione numerū inire, sufficere explicare metam temporis, quā quis in tali mala voluntate pestit: v.g. integro anno in odio & inimicitia sēpissime, cum memoria inimici recurreret, actus odii, rancoris, invidiæ, vindictæ, &c. renovavi. Sic Meretitia publica satisfacit ita confitendo; tot annis in statu meretricio permansi: quoties occasio fuit, admissi copiam corporis mei quibusvis, conjugatis, sacris, &c. Monet tamen recte Diana p. 3. tract. 4. resol. 89. exprimere debere species peccatorum, quantum potest.

135. Dicitur III. In externis verò peccatis secundum moralem continuationem, &c. Id est: peccata, quæ posito actu interno, opere externo consumantur, sumunt unitatem & distinctionem numeram ab unitate, & distinctione morali tantum actuuum tam internorum, quam exterorum, secundum moralem continuationem, vel interruptionem aeterni. Ut proinde actus internus tamdiu continetur idem numero continuari, vel durare moraliter, quamdiu non est revocatus formaliter, vel interpretative. Revocatur autem formaliter actus internus per actum contrarium; quando nimis voluntas actui priori malo actum contrarium, vel solutionis efficacis, aut saltem simplicis disiplentie vel aversionis elicit. Interpretative verò revocari censetur actus per ejus cessationem voluntariam; quando scilicet voluntas se reflectens super proximum actum, vel propositum malum, aut negante se avertit, aut ad alium actum incompossibilem divertit: e.g. si proposuisses hodie exire ad fornandum

quæ, cù
ternoran
licare me
ate persi
epissime
ii, rapco
Meretiq
is in stat
iisi copiam
Monet
exprimere
test.
it is sectio
peccati,
conlum
m nume
ntium ac
secundum
actus in
r censu
norali, et
l interpre
s internus
n volunt
vel noli
entiae vel
ocari ce
ntiarium;
per prio
negatur
ibilem se
ad formi
candum

andum, occidendum, &c. & memor hujus propositi, domi manere aliud aliquid facere, vel cubitum te conferre velles, tunc interpretativè censebis revocasse actum priorem et si actualiter non revocaveris.

CONFERTIA LXXVII.

Item de unitate & distinctione peccatorum
numerica.

136. Lubricus succumbit tentationi carnali, consentit, efficaciter proponit, pergit, &c. ad pararendam occasionem. Interim hanc suam voluntatem millies repetit, donec quis intentum operaverit: an peccaverit millies?

RESOLUTIO: Lubricus unum tantum numero peccatum commisit.

Ratio est: quia omnes actus & motus sequentes uniuntur moraliter cum primo consensu efficacia, in ordine ad eandem consummationem carnalem externam. Quod si autem quandoque propositum suum malum revocaverit, iterumque assumperit, tot numero peccata commisit, quod intercesserunt revocationes formales, vel interpretativa. Ita com. Navar. c. 6. n. 26. Vasq. disp. 75. c. 2. Laym. & Patrit. 19. n.

Idem omnino dicendum de eo, qui voluntarie retinet rem alienam per annum, vel annos etiam plurimos, licet voluntas eam detinendi vel non restituendi infinites repeatatur, semper tamen manet idem numero peccatum; nisi forte ad confessionem accedens revocet suam malam voluntatem: quam si iterum assumat post confessionem, pecca-